

De wonderdokter van het dorpje Gelselaar

EEN HANDIGE MATROOS.

Hij verdween even plotseling als hij gekomen was.

EEN GESCHIEDNIS UIT DE VROEGERE HEERLIJKHEID BORCULO.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

„Van vandaag of goet er niks meer dood“.

Als men langzaam voorbij vespereerde zich het...
Van vandaag of goet er niks meer dood.

SPORT

Beb Clendinning overleden, Fransman van den N.V.V.

DOB CLENDINNING

De voetbalclub...
Beb Clendinning was een bekende naam in de wereld van de voetbalclub.

Heeden en morgen: Lijstcollecte voor Wintershulp.

In de afbeelding daaronder zijn vier kerkenkerken bezig geweest om de...
Lijstcollecte voor Wintershulp.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

Als men langzaam voorbij vespereerde zich het...
Van vandaag of goet er niks meer dood.

De F.F.A.-vergadering te Zürich.

De F.F.A.-vergadering te Zürich...
Het was een belangrijke vergadering voor de F.F.A.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

Stephanus de Hoogaar...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

Als men langzaam voorbij vespereerde zich het...
Van vandaag of goet er niks meer dood.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn gezamenlijk...
Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan.

De wonderdokter van het dorpje Gelselaar

EEN HANDIGE MATROOS.

Hij verdween even plotseling als hij gekomen was.

EEN GESCHIEDNIS UIT DE VROEGERE HEERLIJKHEID BORCULO.

Het Geldersche kerkdorp Gelselaar was in de 18e eeuw vooral bekend om zijn ganzen

Het was een vriendelijk dorpje. De huizen met hun grote planken gevels en rieten daken deden gezellig aan. De achterdeur der huizen naar de weg gekeerd en voor de woningen stond veelal een linde. Het waren boerenwoningen, behalve een viertal, dat veel deftiger en royaler aanzien had. Dat waren de woningen van Gelselaarsche schippers, menschen In goeden doen, die op hun vele reizen rijkelijk verdiend hadden. Zou men hen de vraag gesteld hebben hoe oud Gelselaar is, dan zou het antwoord geluid hebben: „zoo oud als de weg naar Deventer“. Een vrij rekbaar begrip, maar het wijst wel op een hoogen ouderdom. Zooals gezegd was Gelselaar weleer een echt ganzenland. Vanuit Gelselaar werden de ganzen langs de best begroeide wegen naar Rotterdam gedreven. Bij het verlaten van het dorp waren de dieren nog slank, maar op de plaats van bestemming aangekomen, zagen ze er flink doorvoed uit, Kortem tijd genoot Gelselaar behalve vanwege de ganzen nog bekendheid door een „wonderdokter“ die er zich vestigde Een kleine anderhalve eeuw geleden — 't was in den Franschen tijd — was de plattelandsbevolking in Overijsel en Gelderland op bepaalde oogenblikken totaal uit het lood geslagen. Men begon meer dan eens te wanhopen en voelde zich onzeker ten aanzien van den nieuwen tijd. En de eenvoudige landman kwam gemakkelijk onder den invloed van datgene, wat hem buitengewoon, bovennatuurlijk toescheen. Vandaar dan ook, dat lieden, van wie 'men vertelde, dat ze met den helm geboren waren, een groote populariteit genoten. Liedenals Berend Laarveld, bijgenaamd Kieke Berend en Herman de Bekgraaf, Lammert Potjes e.a.

werden dagelijks geraadpleegd aangaande de toekomst. Sluwe lieden profiteerden hiervan en kochten hen voor grof geld om, om hen ergens in buurtschap of dorp aan te bevelen als dokter, advocaat of wat dan ook.

Stephanus, de Hongaar.

Zoo gebeurde het ook te Gelselaar. Op een winderigen Maartschen dag van 1799 verscheen er „Stephanus, de Hongaar”, in een bonte kleedij: Hij was 't, die Gelselaar korten tijd een groote vermaardheid bezorgde. Nog geen twee uur na zijn aankomst wist niet alleen het heele kerkdorp, dat er een nieuwe, heel knappe „perfester” was gekomen, maar ook te Diepenheim, Neede en Geesteren wist men het. Meester Stephanus was een Hongaar van geboorte. Dat vertelde hij den menschen zelf. Zijn Nederlandsch had hij in de Maasstad geleerd. In Gelselaar konden de menschen hem zeer moeilijk verstaan. Men geloofde er onvoorwaardelijk in, dat hij een Hongaar was. Stephanus wist zich wel begrijpelijk te maken. „Van vandage of geet er niks meer dood”. Als een loopend vuurtje verspreidde zich het gerucht „Der is 'n vrömde keerl ekomm'n. Hee zeg, dat e dokter is”. Toen in den loop van den dag bekend werd dat Stephanus een eigen huis in Gelselaar wilde hebben, nam de opwinding nog toe. „Van vandage of, geet er in Gelster niks meer dood”, meende een der Gelselaren. Stephanus kocht een behoorlijk huis en vestigde zich als dokter, helderziende, weerkundige en alles wat de tijd zoo meebracht. Hij wist de eenvoudige bevolking van Gelselaar te imponeeren en spoedig had „meister Stephanus” een groote praktijk. Alle ongelukkigen, die door de geneesheeren als ongeneeslijk waren opgegeven, trokken naar Gelselaar en wilden den Hongaar raadplegen. En deze, die blijkbaar buitengewone menschenkenner was, wist het, door middel van suggestie, klaar te spelen, dat velen, die hem geraadpleegd hadden, zich een korten tijd beter gevoelden. Waar het te pas kwam, bleek de Hongaar niet kieskeurig in het „meisteren”. Koeien en paarden behandelde hij even opgewekt als menschen. Als helderziende maakte hij ook in ongelooflijk korten tijd grooten naam. Voor patiënten van buiten liet hij zich flink betalen. De medicijnen raapte hij in het veld bij elkaar. Van heinde en verre kwamen de klanten opdagen. Op wagens, op ossenkarren zoowel als in deftige rijtuigen en zelfs met den kruiwagen kwam men naar „Meister Stephanus”. De dorpsjeugd hielp hem door nieuwe patiënten den weg te wijzen. Het ging echter met Stephanus als met menigen bedrieger voor hem.

Ontmaskerd.

Zijn praktijk als heelmeester en geneesheer nam even spoedig een einde als ze begonnen was. Een arme daglooner uit Rijssen had zijn ongeneeslijk zieke vrouw op een kruiwagen naar Gelselaar gereden. De Hongaar onderzocht de zieke en schreef haar middelen voor van zeer twijfelachtig gehalte. De vrouw echter voelde zich bij het verlaten van Stephanus aanmerkelijk beter en de man schoof den kruiwagen met de dierbare last weer huiswaarts. De Schipbeek passeerende, ontmoette de Rijssenaar een bevriend schipper uit Enter, een zeer bereisd man en deze waarschuwde den daglooner zich bij den Rijssenschen arts te houden, wanneer hij althans niet opgelicht wilde worden. Toen de Rijssenaar zijn weg vervolgd had, besloot schipper eens poolshoogte te nemen in Gelselaar en hij herkende den wonderdokter als iemand, die vroeger als matroos gevaren had. De schipper gaf luid zijn verbazing te kennen en een goede week later was Stephanus de Hongaar uit Gelselaar verdwenen. Heel stil, in de vroegte, was hij vertrokken; drie wagens hadden hem en zijn bagage gehaald.

En de dorpelingen zeiden tegen elkaar: „'t laot hen, hee hef hier 't besten schoort vedeend”

Gelselaar verloor spoedig zijn ongewone bekendheid en werd weer het eenvoudige, maar degelijke kerkdorp in de heerlijkheid Borculo.